

Тема 1. Особливості проектування одягу із різних видів матеріалів

Зміст

1. Види матеріалів, що впливають на конструкцію та процеси конструювання швейних виробів.

1. Асортимент матеріалів, що використовують для виготовлення предметів одягу, достатньо різноманітний. Це, перш за усе, текстильні матеріали (в основі яких лежить текстильне волокно – тканини, трикотаж, неткані матеріали) та не текстильні матеріали – натуральне та штучне хутро, шкіра, замша, дубльовані матеріали. Усі ці матеріали володіють специфічними властивостями та будовою, які впливають на розробку конструкцій одягу.

Виходячи із властивостей видів одягових матеріалів, розроблено загальні рекомендації з конструювання та конструкцій швейних виробів:

- ❖ При проектуванні виробів із не термопластичних тканин (льон, бавовна, змішані із високим вмістом синтетичних волокон) об'ємну форму виробу надають конструктивним способом.
- ❖ При проектуванні виробів із натурального шовку враховують їх легкість, малу товщину, здатність до драпірування та разом з цим складність в технологічній обробці, тому у конструкції не варто застосовувати значну кількість швів, дрібні деталі.
- ❖ Вовняні тканини є достатньо формостійкі, теплозахисні, термопластичні, здатні формуватись за допомогою примусової ВТО (спрасовування, відтягування). При використанні масивних товстих тканин типу драпу використовують прямий силует, скруглення деталей. Тканини типу кашемір потребують іншого підходу в проектуванні, вільні силуети, динамічність.
- ❖ Тканини із значним вмістом лавсану не зминаються, жорсткі, тому рекомендуються для поясних швейних виробів із складами, прямих форм, із мінімальною кількістю швів.
- ❖ Матеріалом сторіччя був визнаний трикотаж, який вимагає особливих підходів у конструюванні одягу – завуження конструкції.

- ❖ Одним із найдревніших матеріалів є натуральне хутро, яке використовують для виготовлення дитячого, жіночого, чоловічого одягу та його оздоблення. Тому чи іншому виду хутряної сировини властиві свої методи крою, конструювання та технології виготовлення. З довго ворсового хутра проектують одяг прямого силуету із мінімальною кількістю деталей, коротко ворсове хутро підходить для проектування трапецевидних, напівприлеглих форм одягу, цікавих композиційних рішень. У виробках із шубної овчини, яка володіє щільною та жорсткою шкіряною тканиною, проектують рельєфні шви, горизонтальні та діагональні членування, які є формоутворювальними елементами конструкції. У таких виробках широко використовують різні види кишень – прорізні, накладні, у швах.
- ❖ Достатньо типовим матеріалом для одягу є натуральна шкіра. Із натуральної шкіри проектують одяг класичних силуетів. Об'ємна форма виробам надається лише конструктивним способом через неможливість застосування ВТО. При зшиванні деталей із шкіри може спостерігатися перекіс, стягування швів, тому конфігурацію зрізів деталей наближають до прямих ліній. Значна вартість шкіряної сировини спонукає до раціонального використання усієї площі шкіри, з цією метою у конструкцію основних деталей вводять додаткові лінії членування, які одночасно виступають засобом художньої виразності моделей одягу.
- ❖ Стрімкий розвиток хімічної промисловості дозволив розширити асортимент одягових матеріалів за рахунок дубльованих матеріалів, які мають особливі властивості. Це вимагає індивідуального підходу до конструювання одягу із них.
- ❖ Плащові матеріали, матеріали із плівковим покриттям потребують особливих підходів до конструкцій та конструювання одягу. З таких матеріалів проектують верхній одяг типу плащів, курток часто із плівковим покриттям, які захищають від надмірної вологи. Такі

тканини практично не піддаються ВТО, мають погану повітропроникність. Вироби із плащових матеріалів проектують прямого силуету, зазвичай без підкладки, із одношовними рукавами різних кроїв. Для виробів із такої категорії матеріалів проектують кокетки без плечових зрізів, бічні зрізи зміщують у бік спинки чи пілочки, а конфігурація зрізів максимально спрощується. Коміри, деталі кишень невеликих розмірів.

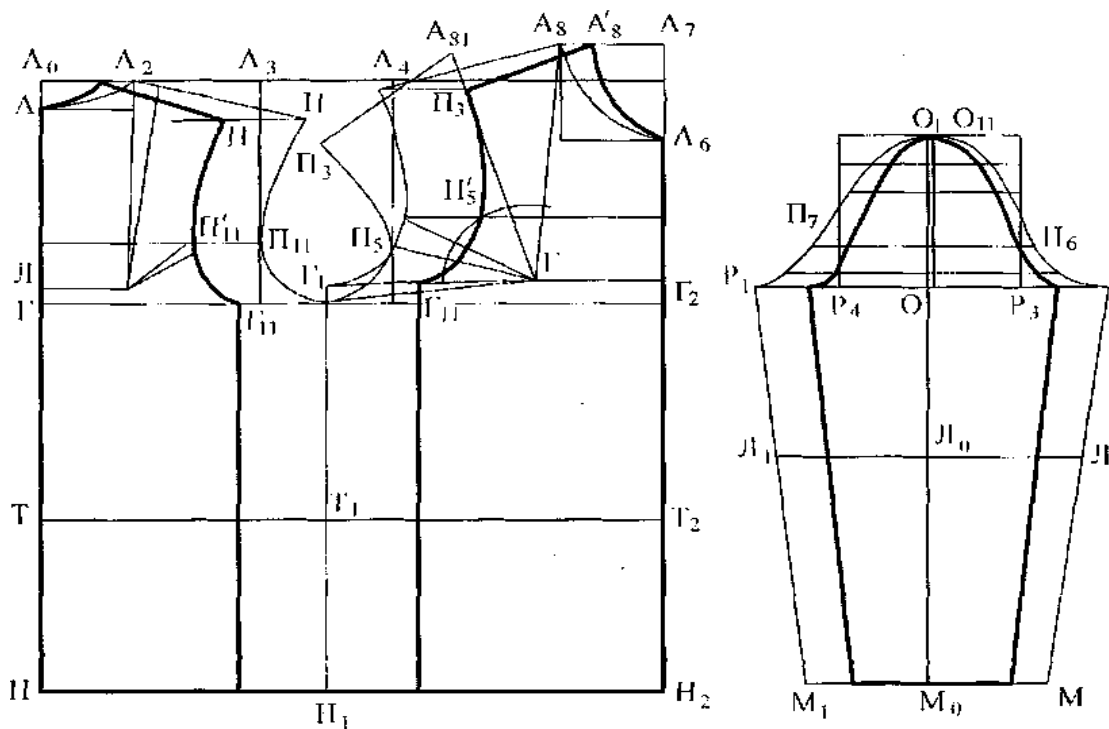

Рис. 1. Креслення базової конструкції трикотажного виробу з полотна 3-ї групи розтяжності

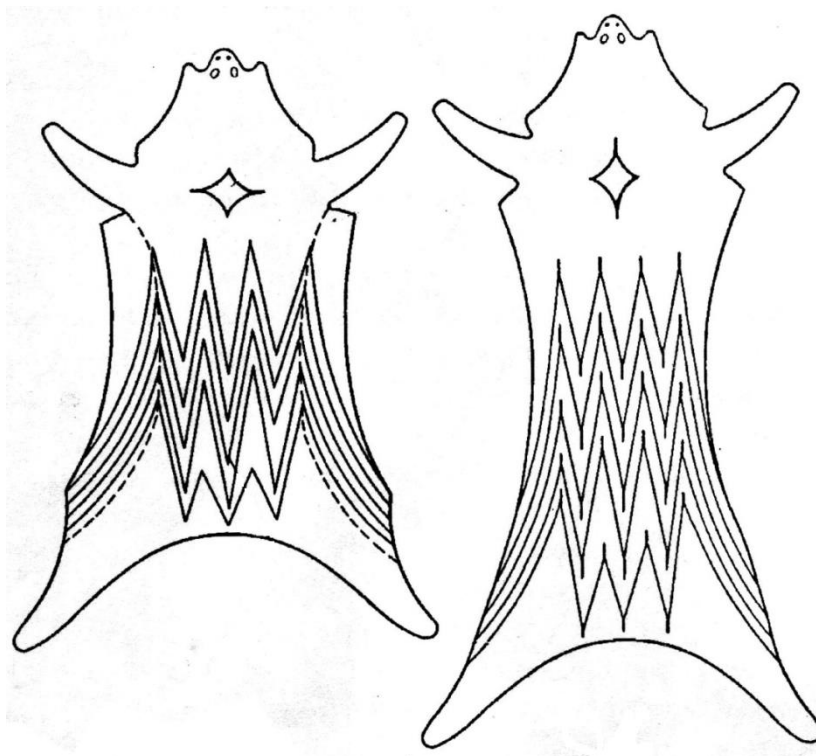

Рис. 2 Розкрій натурального хутра одним із методів складного крою «у розпуск»

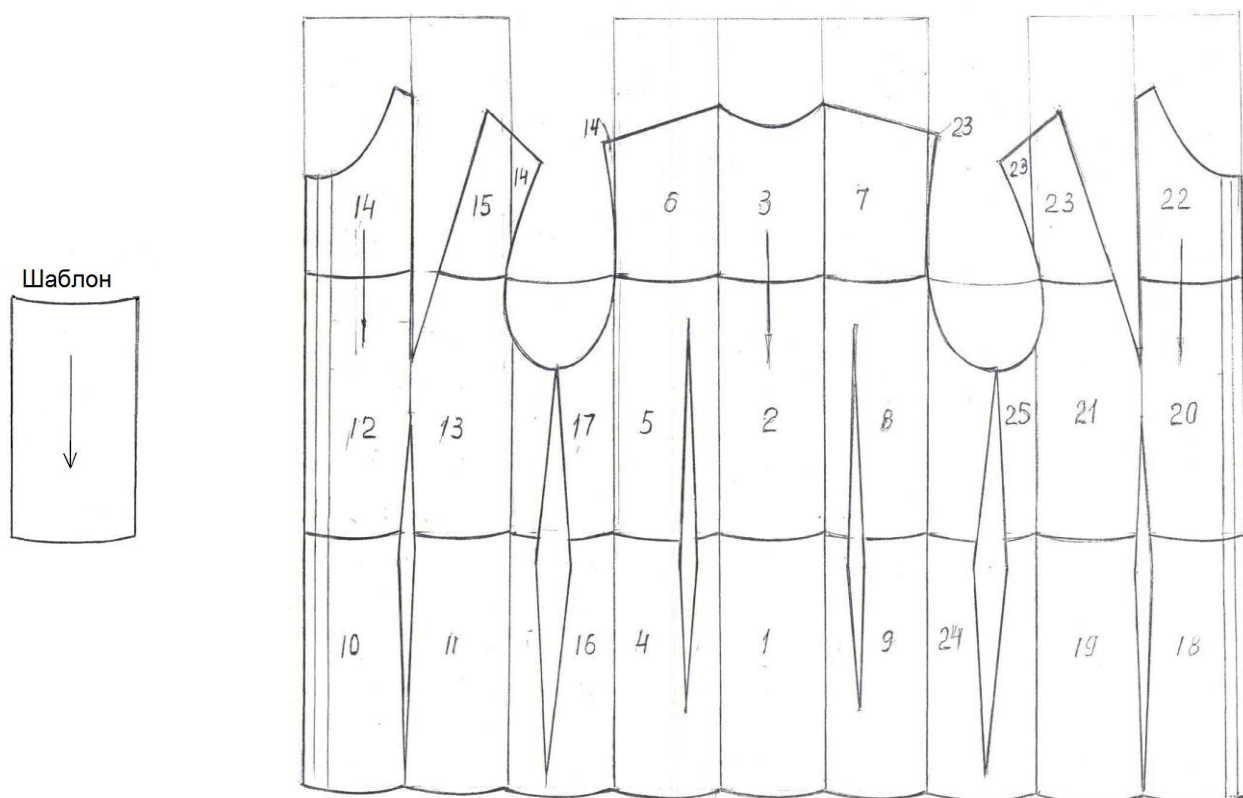

Рис. 3 Розкрій основи жіночого хутряного напівпальто способом шаблону